A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2011. december 15. *

A T-437/08. sz. ügyben,

a **CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide)** (székhelye: Brüsszel [Belgium], képviseli kezdetben: R. Wirtz, később: R. Wirtz és S. Echement, végül: T. Funke, A. Kirschstein és D. Stein ügyvédek)

felperesnek,

támogatja:

a **Svéd Királyság** (képviselik: A. Falk, K. Petkovska és S. Johannesson, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

* Az eljárás nyelve: német.

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: P. Costa de Oliveira, A. Antoniadis és O. Weber, később: A. Bouquet, P. Costa de Oliveira és A. Antoniadis, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

az **Evonik Degussa GmbH** (székhelye: Essen [Németország], képviseli kezdetben: C. Steinle ügyvéd, később: C. Steinle és M. Holm-Hadulla ügyvédek)

beavatkozó,

a COMP/F/38.620 – „hidrogén-peroxid és perborát”-ügyre vonatkozó eljárás ügyiratának tartalomjegyzékéhez való teljes körű hozzáférést megtagadó, 2008. augusztus 8-i SG.E3/MM/psi D (2008) 6658. számú bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelem tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök (előadó), K. Jürimäe és M. van der Woude bírák,

hivatalvezető: T. Weiler tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. június 14-i tárgyalásra,

meghozta a következő

**Ítéletet**

## A jogvita előzményei

1 A felperes, a CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide) olyan részvénytársaság, amelynek célja többek között az, hogy az [EK 81. cikk] és az EGT-megállapodás 53. cikke szerinti eljárásban (COMP/F/38.620 – „hidrogén-peroxid és perborát”-ügy) 2006. május 3-án hozott C (2006) 1766 végleges bizottsági határozatban (a továbbiakban: „hidrogén-peroxid”-határozat) szankcionált kartellel hátrányosan érintett vállalkozások érdekeit védje, valamint követeléseiket peres és peren kívüli úton behajtsa.

2 A fenti határozatban az Európai Közösségek Bizottsága megállapította, hogy kilenc vállalkozás részt vett a hidrogén-peroxid piacán létrehozott kartellben, amelynek keretében információkat cseréltek az árakról és az értékesítési mennyiségekről, továbbá megállapodtak az árakban és a termelési kapacitások csökkentésében, valamint az így megkötött megállapodások végrehajtásának ellenőrzését szolgáló mechanizmust alakítottak ki. Következésképpen a Bizottság az e kartellben részt vevő vállalkozásokkal szemben 388 millió euró összegben bírságokat szabott ki.

3 A felperes 2008. március 14-én az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) 2. cikkének (1) bekezdése, valamint 11. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján kérte a Bizottságtól, hogy biztosítson számára hozzáférést a „hidrogén-peroxid"-határozattal kapcsolatos eljárás ügyiratának tartalomjegyzékéhez (a továbbiakban: tartalomjegyzék).

4 A Bizottság 2008. április 11-én azzal az indokkal utasította el a tartalomjegyzékhez való hozzáférés iránti kérelmet, hogy e tartalomjegyzék nem minősül az 1049/2001 rendelet 3. cikkének a) pontja szerinti dokumentumnak.

5 A felperes 2008. április 15-én a Bizottsághoz címzett levélben kifejtette azokat az indokokat, amelyek alátámasztják, hogy a tartalomjegyzéket az 1049/2001 rendelet 3. cikkének a) pontja szerinti dokumentumnak kellett tekinteni. A Bizottság 2008. április 16-án jelezte, hogy e levelet kiegészített első kérelemként, nem pedig megerősítő kérelemként kezeli.

6 A Bizottság 2008. május 6-án azzal az indokkal utasította el e kérelmet, hogy a tartalomjegyzék hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolná a vizsgálati tevékenységek céljának az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti védelmét, továbbá a kartellben részt vevő vállalkozások kereskedelmi érdekeinek az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében biztosított védelmét, valamint a Bizottság döntéshozatali eljárásának az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében szabályozott védelmét.

7 A felperes 2008. május 20-án megerősítő kérelmet terjesztett elő.

8 A Bizottság 2008. június 13-án további tizenöt munkanappal meghosszabbította a felperes megerősítő kérelmének elbírálására nyitva álló határidőt. A Bizottság 2008. július 3-án tájékoztatta a felperest, hogy a kérelme a meghosszabított határidőn belül nem dolgozható fel.

9 A Bizottság 2008. augusztus 8-án az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdése alapján elutasította a felperes megerősítő kérelmét (a továbbiakban: megtámadott határozat), viszont a felperes rendelkezésére bocsátotta a tartalomjegyzék nem bizalmas változatát.

**Az eljárás és a felek kérelmei**

10 A Törvényszék Hivatalához 2008. október 6-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

11 A Svéd Királyság 2009. január 15-én azt kérte, hogy a felperes kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson az eljárásba. Az Evonik Degussa GmbH 2009. január 24-én azt kérte, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson az eljárásba.

12 A Törvényszék második tanácsának elnöke 2009. március 18-i végzésében engedélyezte e beavatkozásokat.

13 2009. május 27-én a Svéd Királyság, június 5-én pedig az Evonik Degussa nyújtotta be beavatkozási beadványát.

14 A Törvényszék második tanácsának elnöke a felek meghallgatását követően, 2010. április 15-i végzésében a Törvényszék T-399/07. sz., Basell Polyolefine kontra Bizottság ügyben hozandó határozatáig a jelen ügyben felfüggesztette az eljárást. Mivel a Törvényszék törlést elrendelő végzés formájában 2011. január 25-én meghozta e határozatot, az eljárás e napon folytatódott.

15 Mivel módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, az előadó bírót a negyedik tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.

16 A Svéd Királyság által támogatott felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

17 Az Evonik Degussa által támogatott Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

## A jogkérdésről

*Az elfogadhatóságról*

18 A felperes 2009. március 16-án keresetet indított a Landgericht Dortmund (a dortmundi területi bíróság, Németország) előtt a „hidrogén-peroxid"-határozat több címzett vállalkozása, illetőleg azok jogutódai, köztük a jelen eljárásban beavatkozóként eljáró Evonik Degussa ellen.

19 A felperes 2009 őszén, az Evonik Degussával kötött megállapodást követően e társaság vonatkozásában elállt a Landgericht Dortmund előtt indított keresetétől. E keresetnek a többi társaság ellen irányuló részében történő elbírálása jelenleg is folyamatban van.

20 A Bizottság a Törvényszékhez intézett 2011. február 2-i levélben felvetette annak lehetőségét, hogy a felperes az Evonik Degussával kötött azon megállapodását követően, amely a Landgericht Dortmund előtti részleges elállásához vezetett, már rendelkezhet azokkal az információkkal, amelyeket számítása szerint a tartalomjegyzékből szerezhetett volna meg, nevezetesen pedig azokkal az információkkal, amelyek lehetővé teszik számára a „hidrogén-peroxid"-határozattal kapcsolatos eljárás ügyiratán belüli dokumentumok annak érdekében történő konkrét megjelölését, hogy akár a Bizottságtól, akár pedig a nemzeti bíróságok előtt azok hozzáférhetővé tételét kérje. Ezért a Bizottság indítványozta, hogy a Törvényszék a felperest az eljáráshoz fűződő érdekével kapcsolatban hívja fel nyilatkozattételre.

21 A felperes ezzel kapcsolatban megjegyezte, hogy az Evonik Degussával kötött megállapodást követően még mindig nem rendelkezik a kártérítési igényének a nemzeti bíróságok előtti érvényesítéséhez szükséges valamennyi dokumentummal. Különösen,

a Landgericht Dortmund előtt indított keresete vagy az Evonik Degussával kötött megállapodása keretében nem férhetett hozzá a tartalomjegyzékhez, sem pedig a „hidrogén-peroxid”-határozat teljes változatához. A felperes tehát úgy véli, hogy továbbra is érdeke fűződik a jelen jogvita folytatásához.

22 Az Evonik Degussa a maga részéről megerősítette a megállapodás létrejöttét, hangsúlyozva, hogy sem a tartalomjegyzéket, sem pedig a „hidrogén-peroxid”-határozat teljes változatát nem tette hozzáférhetővé a felperes számára.

23 Következésképpen a felperesnek a jelen kereset kapcsán továbbra is fennáll az eljáráshoz fűződő érdeke.

*Az ügy érdeméről*

24 Megsemmisítés iránti keresetének alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik, amelyeket a következőkre alapít: egyrészt az 1049/2001 rendelet alapvető elveinek megsértésére, másrészt az Európai Unió versenyjogának megsértése esetén járó kártérítéshez való jog elvének megsértére, harmadrészt az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének megsértésére, negyedrészt pedig az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének megsértésére.

25 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy a felperes az első két jogalapjában általánosságban azt kifogásolja, hogy a Bizottság jogelveket sértett meg, anélkül azonban, hogy a felperes e kifogásokat pontosan megfeleltetné bizonyos konkrét jogi normáknak vagy a megtámadott határozat egyedi indokainak. Márpedig magától értetődő, hogy a harmadik és a negyedik jogalap keretében hivatkozott jogi normák konkrét alkalmazása

során figyelembe kell venni a felperes által az első és második jogalap keretében megfogalmazott általánosabb elveket. Ezért közvetlenül a harmadik és a negyedik jogalapot kell megvizsgálni, adott esetben figyelembe véve a felperes által az első és a második jogalap keretében felhozott kifogásokat.

26 Másfelől, mivel a Bizottság a megtámadott határozatot az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének mind az első, mind pedig a harmadik francia bekezdésére alapította, e határozat megsemmisítése feltételezi, hogy a felperes harmadik és negyedik jogalapja megalapozott.

*Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének megsértésére alapított első jogalapról*

27 A Svéd Királyság által támogatott felperes előadja, hogy a meghatározott jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmére alapított kivétel a jelen ügyben nem alkalmazható, mivel a tartalomjegyzék sem az üzleti titok, sem pedig a szakmai titok körébe nem tartozik.

28 Ezenkívül a felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen mérte össze egyrészt a kartellben részt vevő vállalkozások érdekeit, másrészt pedig a kartell károsultjainak érdekeit, amennyiben a „hidrogén-peroxid"-határozat címzett vállalkozásai érdekeinek védelmét részesítette előnyben, miközben az ítélkezési gyakorlat szerint ezek az érdekek semmilyen különleges védelemre nem tarthatnak számot.

29 Az Evonik Degussa által támogatott Bizottság azt állítja, hogy a tartalomjegyzékben foglalt bizonyos információk a „hidrogén-peroxid”-határozat nem bizalmas változata keretében hozzáférhetővé tett egyéb információkkal társítva annak feltételezésére vezethetik a kartell károsultjait, hogy a tartalomjegyzékben feltüntetett bizonyos dokumentumok még több terhelő körülményt tartalmaznak, ezáltal pedig e károsultak úgy dönthetnek, hogy kártérítési kereseteket indítanak.

30 A Bizottság hozzáteszi, hogy a tartalomjegyzék olyan dokumentumokat említ, amelyeket a „hidrogén-peroxid”-határozat nem bizalmas változata nem vett át, és amelyekre vonatkoznak az 1049/2001 rendelet 4. cikkében meghatározott kivételek. A kartellben részt vevő vállalkozásoknak a Bizottság előtti eljárás keretében előadott védekezését az ugyanezen rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése szerinti védelemben kell részesíteni.

31 A kereskedelmi érdekek tágabb fogalmának részét képező szakmai titok fogalmával kapcsolatban a Bizottság úgy véli, hogy a kártérítési kereset benyújtásának kockázata olyan komoly kárnak minősül, amely a kartellben részt vevő vállalkozásokat arra ösztönözheti, hogy a jövőben ne működjenek együtt a Bizottsággal. A Bizottság szerint elfogadhatatlan, hogy a kartellek tárgyában folytatott eljárás keretében vele együttműködő vállalkozások szakmai titkainak vagy kereskedelmi érdekeinek védelmét hátrányosan befolyásolja a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti olyan kérelem, amely kizárólag magánjogi érdekeken alapul.

32 Emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet a (4) preambulumbekezdése és az 1. cikke szerint arra irányul, hogy az intézmények birtokában lévő dokumentumokhoz a lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférést biztosítsa. E rendelet (2) preambulumbekezdése emlékeztet arra, hogy e hozzáférési jog az intézmények demokratikus jellegéhez kapcsolódik.

33 E jogra azonban a köz- vagy magánérdekkel kapcsolatos okokon alapuló bizonyos korlátozások vonatkoznak (a Bíróság C-266/05. P. sz., Sison kontra Tanács ügyben 2007. február 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2007., I-1233. o.] 62. pontja, a C-139/07. P. sz., Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben 2010. június 29-én hozott ítéletének [EBHT 2010., I-5885. o.] 53. pontja, valamint a C-514/07. P., C-528/07. P. és C-532/07. P. sz., Svédország kontra API és Bizottság egyesített ügyekben 2010. szeptember 21-én hozott ítéletének [EBHT 2010., I-8533. o.] 70. pontja).

34 Konkrétabban és (11) preambulumbekezdésével összhangban az említett rendelet a 4. cikkében akként rendelkezik, hogy az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha ez utóbbi sértené az e cikkel védett valamely érdeket.

35 Ily módon, ha a Bizottság úgy dönt, hogy megtagadja a hozzáférést az olyan dokumentumhoz, amelynek a hozzáférhetővé tételét kérték tőle, főszabály szerint magyarázatot kell adnia egyrészt arra a kérdésre, hogy az e dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen hogyan sérthetné az 1049/2001 rendelet 4. cikkében szabályozott, az intézmény által hivatkozott kivétellel védett érdeket (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-39/05. P. sz., Svédország és Turco kontra Tanács ügyben 2008. július 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2008., I-4723. o.] 49. pontját, a fenti 33. pontban hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítéletének 53. pontját, valamint a fenti 33. pontban hivatkozott Svédország kontra API és Bizottság egyesített ügyekben hozott ítéletének 72. pontját).

36 Az 1049/2001 rendelet 4. cikkében szabályozott kivételeket – mivel eltérnek a dokumentumokhoz való lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférés elvétől – szigorúan kell értelmezni és alkalmazni (a Bíróság fenti 33. pontban hivatkozott Sison kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 63. pontja, a C-64/05. P. sz., Svédország kontra Bizottság ügyben 2007. december 18-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-11389. o.] 66. pontja, valamint a fenti 35. pontban hivatkozott Svédország és Turco kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 36. pontja).

37 Másfelől az EK 230. cikk szerinti megsemmisítés iránti kereset keretében az érintett aktus jogszerűségét az aktus meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi

körülmények alapján kell megítélni (lásd a Törvényszék T-251/97. sz., T. Port kontra Bizottság ügyben 2000. március 28-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-1775. o.] 38. pontját, valamint a T-70/99. sz., Alpharma kontra Tanács ügyben 2002. szeptember 11-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-3495. o.] 248. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ezért e vizsgálat keretében nem vehető figyelembe, hogy a felperes megállapodást tudott kötni azon vállalkozások egyikével, amelyek kereskedelmi érdekeit a Bizottság védeni törekedett.

38 Ezen elvek alapján kell megvizsgálni, hogy a Bizottság hogyan alkalmazta az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében szabályozott kivételt.

39 E rendelkezés értelmében az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel hátrányosan befolyásolná meghatározott természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeit, kivéve, ha az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek fűződik.

40 Először is azon dokumentum jellegét kell figyelembe venni, amelynek hozzáférhetővé tételét a felperes kéri. A felek ugyanis egyetértenek abban, hogy a Bizottság által folytatott eljárás ügyiratának tartalomjegyzékéről van szó, ahogyan azt a COMP/F/38.620 – „hidrogén-peroxid és perborát"-ügyben a kifogásközlés címzettjeinek rendelkezésére bocsátották. Ezzel szemben maguknak a tartalomjegyzékben feltüntetett dokumentumoknak a hozzáférhetővé tételét nem kéri a felperes, vagyis a jelen esetben irreleváns minden olyan megfontolás, amely maguknak a dokumentumoknak, nem pedig egyedül a tartalomjegyzéknek a tartalmára vonatkozik.

41 Másodszor, mivel a Bizottság a megtámadott határozatban úgy ítélte meg, hogy a tartalomjegyzék hozzáférhetővé tétele hátrányosan érintené az abban említett vállalkozások kereskedelmi érdekeit, meg kell vizsgálni, hogy a Bizottság mérlegelési hibát követett-e el annak megállapításával, hogy a tartalomjegyzékre vonatkozik

a „kereskedelmi érdekeknek” az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése szerinti fogalma.

42 Ezzel összefüggésben a felperes az [EK 81. cikk] és [az EK 82. cikk], az EGT-megállapodás 53., 54. és 57. cikke, valamint a 139/2004/EK tanácsi rendelet alapján folytatott eljárásokban a Bizottság aktájába való betekintés szabályairól szóló bizottsági közleményre (HL 2005. C 325., 7. o.) (a továbbiakban: iratbetekintési közlemény) hivatkozik annak alátámasztása érdekében, hogy a tartalomjegyzékben foglalt információk nem minősülhetnek üzleti titoknak. Márpedig, mint azt a Bizottság helyesen állítja, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése nem az „üzleti titok” fogalmára utal. Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy az iratbetekintési közlemény a 2. pontjában kimondja, hogy az e közlemény keretében meghatározott iratbetekintési jog különbözik a dokumentumokhoz való, az 1049/2001 rendeletben biztosított általános hozzáférési jogtól, amelyre eltérő kritériumok és kivételek vonatkoznak, valamint a rendeltetése is más. Következésképpen a „kereskedelmi érdekek” fogalmát csak az említett rendeletre tekintettel lehet értelmezni.

43 A fentiekből következik, hogy a felperes nem támaszkodhat az iratbetekintési közleményre annak vitatása érdekében, hogy a Bizottság a kartellben részt vevő vállalkozások kereskedelmi érdekeinek az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése szerinti védelmére hivatkozott.

44 Meg kell állapítani, hogy jóllehet az ítélkezési gyakorlat nem határozta meg a kereskedelmi érdekek fogalmát, ez nem változtat azon, hogy a Törvényszék kimondta, hogy a társaságokra és az üzleti kapcsolataikra vonatkozó nem minden információ tekinthető olyannak, mint amelyre vonatkozik az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése értelmében a kereskedelmi érdekeknek biztosítandó védelem, ellenkező esetben ugyanis meghiúsulna azon általános elv alkalmazása, mely szerint az intézmények birtokában lévő dokumentumokhoz a lehető legszélesebb

körű nyilvános hozzáférést kell biztosítani (a Törvényszék T-380/04. sz., Terezakis kontra Bizottság ügyben 2008. január 30-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 93. pontja).

45 Márpedig meg kell állapítani, hogy a tartalomjegyzék, amely a Bizottság ügyiratában szereplő dokumentumoknak kizárólag a megjelöléseit tartalmazza, nem tekinthető úgy, hogy maga is a – többek között e dokumentumok némelyikének szerzőiként – benne említett társaságok kereskedelmi érdekei körébe tartozna. Csak abban az esetben lehetne ugyanis úgy tekinteni, hogy tartalomjegyzék hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolná az említett társaságok kereskedelmi érdekeit, ha a tartalomjegyzék oszlopainak – amelyekben a Bizottság által a felperes rendelkezésére bocsátott nem bizalmas változat szerint a feltüntetett dokumentumoknak többek között az eredete, címzettje és leírása szerepel – valamelyike e dokumentumok közül egy vagy több vonatkozásában az érintett társaságok üzleti kapcsolataira, a termékeik árára, a költségszerkezetükre, az üzleti részesedéseikre vagy hasonló körülményekre vonatkozó információkat tartalmazna. A Bizottság nem állította, hogy ez lenne a helyzet.

46 Ezzel szemben a Bizottság a megtámadott határozatban lényegében úgy ítélte meg, hogy a tartalomjegyzékben foglalt információk alkalmasak voltak arra, hogy nagyobb mértékben kitegyék kártérítési kereseteknek azokat a vállalkozásokat, amelyeknél a Bizottság helyszíni vizsgálatokat végzett, valamint azokat, amelyek a velük szemben kiszabott bírság csökkentése ellenében együttműködtek a Bizottsággal. A Bizottság szerint, még ha köztudomású is, hogy egyes dokumentumok beszerzése az engedékenységi közlemény alapján történt, a tartalomjegyzék ezzel kapcsolatban a „hidrogén-peroxid”-határozat nyilvános változatához képest több pontosítást tartalmaz.

47 Márpedig meg kell állapítani, hogy e megfontolások kizárólag annak kockázatára vonatkoznak, hogy a tartalomjegyzék hozzáférhetővé tételét követően a beavatkozó vagy a „hidrogén-peroxid”-kartellel érintett többi társaság ellen kártérítési keresetek indulhatnak. A Bizottság tehát kizárólag arra támaszkodott, hogy a tartalomjegyzékben

foglalt információkat hogyan lehet felhasználni, viszont nem állította, hogy ezen információk önmagukban, a tartalmuknál fogva a szóban forgó társaságok kereskedelmi érdekei körébe tartoznának.

48 Ezzel összefüggésben hangsúlyozni kell, hogy a tartalomjegyzék a dokumentumoknak csupán olyan felsorolása, amelynek a szóban forgó társaságok ellen indított kártérítési kereset esetén önmagában csak igen viszonylagos bizonyító ereje van. Jóllehet igaz, hogy e felsorolás lehetővé teheti a felperes számára azon dokumentumok azonosítását, amelyek az ilyen kereset céljából hasznosak lehetnek, ez nem változtat azon, hogy az e dokumentumok csatolását elrendelő vagy azt mellőző határozatot az ilyen kereset elbírálására hatáskörrel rendelkező bíróság jogosult meghozni. Nem állítható tehát, hogy a tartalomjegyzék hozzáférhetővé tétele önmagában hátrányosan érintené azokat az érdekeket, amelyekre a Bizottság a megtagadó határozatának alátámasztása érdekében hivatkozik.

49 Ezenkívül, még ha a kártérítési keresetek indításának kockázata kétségkívül magasabb költségekkel is járhat a társaság számára, akár csak az ügyvédi munkadíjak tekintetében és még abban az esetben is, ha az ilyen kereseteket utóbb megalapozatlanokként elutasítják, ez nem változtat azon, hogy a kartellben részt vevő társaság ilyen keresetek elkerüléséhez fűződő érdeke nem tekinthető kereskedelmi érdeknek, mindenesetre pedig nem minősül védelemre méltó érdeknek, tekintettel arra, hogy bármely személynek joga van az olyan magatartás által okozott károkért kártérítést követelni, amely alkalmas arra, hogy a versenyt korlátozza vagy torzítsa (a Bíróság C-453/99. sz., Courage és Crehan ügyben 2001. szeptember 20-án hozott ítéletének [EBHT 2001., I-6297. o.] 24. és 26. pontja, valamint a C-295/04–C-298/04. sz., Manfredi és társai egyesített ügyekben 2006. július 13-án hozott ítéletének [EBHT 2006., I-6619. o.] 59. és 61. pontja).

50 Az eddigiekből következik, hogy a Bizottság nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon, hogy a tartalomjegyzékhez való hozzáférés annak kockázatával járna, hogy konkrétan és ténylegesen hátrányosan érinti a kartellben részt vevő vállalkozások, nevezetesen pedig az Evonik Degussa kereskedelmi érdekeit.

51 Következésképpen a felperes által felhozott harmadik jogalapnak helyt kell adni.

*Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének megsértésére alapított negyedik jogalapról*

52 A Svéd Királyság által támogatott felperes azt állítja, hogy a Bizottság kizárólag az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésére alapíthatta volna az álláspontját, mivel a felperes rendelkezésére bocsátott nem bizalmas változatban a feltüntetett dokumentumok mindegyike vonatkozásában kizárólag a szakmai titok és az üzleti titok védelmére hivatkozott. Mint az a rövidítéseknek a tartalomjegyzék nem bizalmas változata elején szereplő jegyzékéből kiderül, a Bizottság a tartalomjegyzékhez való hozzáférés megtagadását nem a vizsgálati tevékenységek céljainak védelmére alapította, ahogyan azt az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szabályozza.

53 A felperes ezenkívül azt állítja, hogy az utóbbi rendelkezésben meghatározott feltételek a jelen esetben nem teljesülnek, mivel a vizsgálati tevékenységek a COMP/F/38.620 eljárás keretében már lezárultak. A felperes kifejti, hogy e vizsgálati tevékenységek újrakezdése nem várható, mivel a kartellben részt vevő vállalkozások által indított keresetek nem versenykorlátozó magatartások fennállására vonatkoznak.

54 A felperes végül előadja, hogy nincs okozati összefüggés egyrészt a tartalomjegyzék hozzáférhetővé tétele, másrészt pedig a Bizottság azon feladatának veszélyeztetése között, hogy a versenykorlátozó magatartásokat szankcionálja. A felperes hangsúlyozza, hogy a kártérítési keresetek számának növekedése ellenére nem csökkennek a mentességi kérelmek.

55 Az Evonik Degussa által támogatott Bizottság azt állítja, hogy a COMP/F/38.620 ügyben folytatott vizsgálatot továbbra is folyamatban lévőnek kell tekinteni, mivel a „hidrogén-peroxid”-határozat még nem emelkedett jogerőre.

56 A Bizottság ezenkívül megjegyzi, hogy a versenykorlátozó magatartások szankcionálására irányuló feladata jelentős mértékben függ a vállalkozások együttműködésétől, amelyet veszélyeztetne, ha az engedékenységi kérelmeket előterjesztők által benyújtott dokumentumok hozzáférhetővé válnának. A Bizottság előadja, hogy e hozzáférhetővé tétel bizonyos vállalkozásokat hátrányos helyzetbe juttatna más vállalkozásokhoz képest, anélkül hogy e hátrányos helyzet objektíve igazolt lenne.

57 A Bizottság úgy véli, hogy a szóban forgó vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelme, valamint a versenykorlátozó magatartások szankcionálásához fűződő közérdek közötti kölcsönös függőség igazolja, hogy a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti vizsgálat keretében a vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmére hivatkozott.

58 Elöljáróban el kell utasítani a felperes azon érvét, mely szerint a Bizottság a hozzáférés megtagadását nem a vizsgálati tevékenységek céljainak védelmével kapcsolatos kivételre alapította. Ez az érv ugyanis azon alapul, hogy a tartalomjegyzék nem bizalmas változatában a hozzáférés megtagadása indokainak megjelölése érdekében említett egyik kód sem a vizsgálati tevékenységek céljainak védelmére vonatkozik. Márpedig mindenekelőtt magának a megtámadott határozatnak a szövegét kell figyelembe venni, amely határozat 3.2. pontja a hozzáférés megtagadásának indokaiként a vizsgálati tevékenységek céljainak védelmére, valamint a kartellek tárgyában folytatott vizsgálatok céljának védelmére hivatkozik. E körülményekre tekintettel a tartalomjegyzék nem bizalmas változatában szereplő kódolt megjelölések csupán másodlagos jelentőségűek. Ráadásul a Bizottság által mind a megtámadott határozatban, mind pedig az ellenkérelemben levezetett okfejtés szerint a tartalomjegyzék esetleges hozzáférhetővé tétele által a vizsgálatai céljára gyakorolt hatások attól függenek, hogy e hozzáférhetővé tétel milyen hatásokat gyakorolna az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeire, vagyis e két tényező között kölcsönös függőség áll fenn.

59 Továbbá azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság megalapozottan hivatkozik-e a vizsgálati tevékenységek céljai védelmének sérelmére alapított kivételre, először is emlékeztetni kell arra, hogy – mint az az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti kivétel megfogalmazásából is kitűnik – e kivétel nem maguknak a vizsgálatoknak, hanem azok céljának védelmére irányul, amely a versenyjogi tárgyú eljárások esetén annak ellenőrzésében áll, hogy megsértették-e az EK 81. cikket vagy az EK 82. cikket, adott esetben pedig a felelős vállalkozások szankcionálásában. Ezért terjedhet ki továbbra is a szóban forgó kivétel a különböző vizsgálati cselekményekkel kapcsolatos iratokra mindaddig, amíg e cél meg nem valósult, még akkor is, ha már befejeződött az a konkrét vizsgálat vagy ellenőrzés, amelynek alapján az a dokumentum készült, amelyhez hozzáférést kérnek (a Törvényszék T-36/04. sz., API kontra Bizottság ügyben 2007. szeptember 12-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-3201. o.] 133. pontja; analógia útján lásd a Törvényszék T-391/03. és T-70/04. sz., Franchet és Byk kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-2023. o.] 110. pontját, valamint – az 1993. évi magatartási kódex alkalmazását illetően – a Törvényszék T-20/99. sz., Denkavit Nederland kontra Bizottság ügyben 2000. szeptember 13-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3011. o.] 48. pontját).

60 Márpedig a jelen esetben a megtámadott határozat meghozatalának időpontjában a Bizottság már több mint két éve meghozta a „hidrogén-peroxid”-határozatot, megállapítva a Bizottság által az érintett vállalkozásoknak felrótt jogsértéseket, ezáltal pedig befejezve a COMP/F/38.620 eljárást. Nem vitatható tehát, hogy ebben az időpontban nem volt folyamatban semmilyen vizsgálati tevékenység, amely a szóban forgó jogsértések bizonyítására irányult volna, és amelyet a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele veszélyeztethetett volna.

61 Igaz, hogy a megtámadott határozat meghozatalának időpontjában a „hidrogén-peroxid”-határozat elleni keresetek elbírálása folyamatban volt a Törvényszék előtt, vagyis e határozatnak a Törvényszék általi megsemmisítése esetén az eljárás ismét megindulhatott volna.

62 A valamely konkrét ügyben folytatott vizsgálati tevékenységeket azonban a végleges határozat meghozatalának időpontjában lezártnak kell tekinteni, függetlenül attól, hogy e határozatot a bíróságok utóbb esetleg megsemmisíthetik, mivel maga a szóban forgó intézmény ebben az időpontban tekintette befejezettnek az eljárást.

63 Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra is, hogy mivel a hozzáférési jog alóli összes kivételt szigorúan kell értelmezni és alkalmazni, az a körülmény, hogy a kért dokumentumok védett érdeket érintenek, önmagában nem teszi indokolttá a felhívott kivétel alkalmazását, a Bizottságnak ugyanis bizonyítania kell, hogy a dokumentumok hozzáférhetővé tétele ténylegesen alkalmas volt arra, hogy sértse a szóban forgó jogsértéssel kapcsolatban általa végzett vizsgálati cselekmények céljainak védelmét (lásd ebben az értelemben a fenti 59. pontban hivatkozott API kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 127. pontját).

64 Ezenkívül, ha elfogadnánk, hogy a vizsgálati cselekményekre vonatkozó különböző dokumentumokra az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti kivétel kiterjed mindaddig, amíg a bírósági eljárások valamennyi lehetséges kimenetele le nem zárul, még akkor is, ha olyan keresetet nyújtottak be a Törvényszékhez, amely adott esetben a Bizottság előtti eljárás ismételt megindításához vezet, ez azt jelentené, hogy az említett dokumentumokhoz való hozzáférést bizonytalan eseményektől, vagyis az említett keresetek eredményétől és a Bizottság által abból levonható következtetésektől tennénk függővé. Mindenesetre ezek jövőbeli és bizonytalan események, amelyek a kartellt szankcionáló határozat címzett vállalkozásainak döntéseitől és a különböző érintett hatóságoktól függenek.

65 Ez a megoldás ellentétes lenne az intézmények dokumentumaihoz való, lehető legszélesebb nyilvános hozzáférés biztosítására irányuló célkitűzéssel, amely arra szolgál, hogy lehetőséget adjon a polgároknak a közhatalom gyakorlása jogszerűségének hatékonyabb ellenőrzésére (a fenti 59. pontban hivatkozott API kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 140. pontja; lásd ebben az értelemben a fenti 59. pontban hivatkozott Franchet és Byk kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 112. pontját).

66 A jelen esetben hozzá kell tenni, hogy a „hidrogén-peroxid”-határozat elleni keresetek keretében felhozott jogalapok nem arra irányultak, hogy a Bizottság által megállapított versenykorlátozó magatartások fennállását vitassák, hanem lényegében arra szorítkoztak, hogy az e magatartások időtartamával, a leányvállalatok magatartása anyavállalataiknak történő betudhatóságával és a bírság számításával kapcsolatos hibákat, valamint az eljárási jogok megsértését kifogásolják. Ezért az eljárás ismételt megindítása semmiképp nem azt eredményezhette volna, hogy a jogsértés megállapításával és a „hidrogén-peroxid”-kartellel érintett különböző termelők részvételével kapcsolatban megváltozik a Bizottság álláspontja, hanem sokkal inkább azt, hogy jogilag újra kell értékelni azokat a tényeket, amelyeket a Biztottság egyes vállalkozások jogsértésben való részvételének időtartamával vagy a jogsértő magatartás bizonyos társaságoknak történő betudhatóságával kapcsolatban már megállapított.

67 Ebből következik, hogy a „hidrogén-peroxid”-kartellre vonatkozóan a Bizottság előtt folyamatban lévő eljárás kapcsán a tartalomjegyzék hozzáférhetővé tétele nem sérthette a vizsgálati tevékenységek céljának védelmét.

68 Másodszor, e mérlegelést nem vonhatja kétségbe a Bizottság azon érve, mely szerint a „vizsgálatok céljának védelme” fogalom tartalma általánosabb, amennyiben felöleli a Bizottság által a kartellek szankcionálására és megelőzésére vonatkozóan kialakított politika egészét.

69 A Bizottság szerint az e fogalmon alapuló kivétel független minden konkrét eljárástól, és általános jelleggel hivatkozható minden olyan dokumentum hozzáférhetővé tételének megtagadása érdekében, amely sértheti a Bizottság kartellpolitikáját, különösen pedig az engedékenységi programjának hatékonyságát. Nevezetesen, ha az engedékenységi kérelmeket előterjesztőknek a kérelmük keretében általuk benyújtott dokumentumok hozzáférhetővé tételét követően attól kellene tartaniuk, hogy a kartell folytán károsult társaságok velük szemben gyakrabban indítanak kártérítési

kereseteket, a jövőben tartózkodhatnak a Bizottsággal való együttműködéstől, ami hátrányosan érintheti az engedékenységi program hatékonyságát.

70 A Bizottság által javasolt értelmezés elfogadása azonban azt jelentené, hogy a Bizottság számára időbeli korlátozás nélkül lehetővé tennénk, hogy a versenyjogi tárgyú ügyiratokban szereplő bármely dokumentumot egyszerűen az engedékenységi programjának lehetséges jövőbeli sérelmére hivatkozva kivonjon az 1049/2001 rendelet alkalmazása alól. A jelen ügy egyébként jól szemlélteti a Bizottság által ezen értelmezésnek szánt kiterjesztő alkalmazást, hiszen a jelen esetben olyan dokumentum hozzáférhetővé tételét tagadja meg, amelyet éppen nem valamely engedékenységi kérelmet előterjesztő nyújtott be, és nem tartalmaz semmilyen információt, amely önmagában alkalmas lenne arra, hogy az engedékenységi kérelmet előterjesztő társaságok érdekeit sértse. A Bizottság ugyanis annak kijelentésére szorítkozik, hogy a „hidrogén-peroxid"-határozat nem bizalmas változatában foglalt egyes információk a tartalomjegyzékben foglalt egyéb információkkal párosíthatók, vagyis a versenykorlátozó magatartások károsultjai számára lehetővé válna annak megismerése, hogy az ügyirat mely dokumentumai tartalmazhatnak több terhelő adatot.

71 Meg kell állapítani, hogy a vizsgálati tevékenységek fogalmának ilyen tág értelmezése összeegyeztethetetlen azzal az elvvel, mely szerint az 1049/2001 rendelet célja – amely e rendelet (4) preambulumbekezdése szerint az, hogy „a lehető legteljesebb érvényt szerezzen a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés jogának" – következtében az e rendelet 4. cikkében meghatározott kivételeket szigorúan kell értelmezni és alkalmazni (lásd a fenti 37. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

72 Ezzel összefüggésben hangsúlyozni kell, hogy az 1049/2001 rendeletben semmi nem teszi lehetővé annak feltételezését, hogy e rendelet alkalmazása keretében az uniós versenypolitikát egyéb uniós politikákhoz képest eltérő módon kellene kezelni. Semmilyen ok nem támasztja tehát alá, hogy a „vizsgálati tevékenységek céljainak" fogalmát a versenypolitika keretében az egyéb uniós politikákhoz képest eltérően kellene értelmezni.

73 Másfelől meg kell állapítani, hogy a Bizottság által levezetett okfejtés a vizsgálati tevékenységek céljainak védelmére alapított kivétel és a kereskedelmi érdekek védelmére alapított kivétel összekeveréséből ered.

74 Mint az ugyanis a fenti 59. pontban megállapítást nyert, a Bizottság által a megtámadott határozat 3.2. pontjában javasolt okfejtés szerint a tartalomjegyzék esetleges hozzáférhetővé tétele által a Bizottság vizsgálati tevékenységeinek céljaira gyakorolt hatások attól függenek, hogy e hozzáférhetővé tétel milyen hatásokat gyakorolna az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeire, mivel a Bizottság szerint a vállalkozások a jövőben azért lennének hajlamosak kevésbé együttműködni a Bizottsággal, hogy a kereskedelmi érdekeiket védjék. Ezért azok a ténybeli körülmények, amelyekkel a Bizottság a vizsgálati tevékenységek céljai sérelmének fennállását igazolja, lényegében megegyeznek a kereskedelmi érdekek védelmének sérelmére alapított kivétel alátámasztása érdekében hivatkozott körülményekkel.

75 Így a megtámadott határozat 3.2. pontján belül a vizsgálati tevékenységek céljainak védelméről szóló szövegrészek a következőképpen szólnak:

„Másfelől a jelen ügyet nem lehet elszigetelten vizsgálni. A dokumentumok teljes listájának hozzáférhetővé tétele precedenst teremtene, amennyiben azt jelezné az üzleti világnak, hogy a Bizottság még akkor is hozzáférhetővé teheti a versenyjogi tárgyú ügyekkel kapcsolatos információkat, ha e hozzáférhetővé tétel sértheti azon vállalkozások kereskedelmi érdekeit, amelyekkel szemben az eljárást lefolytatták. Ez olyan helyzetet eredményezne, amelyben a vállalkozások szigorúan a legkevesebbre korlátoznák az együttműködést, és nagyon visszafogottá válnának az információk közlését illetően, ami pedig a kartellek elleni küzdelem során alapvető jelentőségű a Bizottság számára. Az ilyen eredmény erősen sértené a Bizottság azon képességét, hogy a verseny tárgyában vizsgálatokat folytasson és ellássa az EK-Szerződés értelmében rá háruló feladatokat.

A fenti okok alapján a [tartalomjegyzék nem bizalmas változatában] hozzáférhetővé nem tett adatokra az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében szabályozott kivétel irányadó."

76 Márpedig a fenti 46–51. pontban már megállapítást nyert, hogy a Bizottság nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon, hogy a tartalomjegyzékhez való hozzáférés annak kockázatával járna, hogy konkrétan és ténylegesen hátrányosan érinti a kartellben részt vevő vállalkozások, nevezetesen pedig az Evonik Degussa kereskedelmi érdekeit.

77 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy azok az engedékenységi és együttműködési programok, amelyek hatékonyságát a Bizottság védeni törekszik, az uniós versenyszabályok tiszteletben tartása biztosításának nem az egyedüli eszközei. A nemzeti bíróságok előtt indított kártérítési keresetek ugyanis jelentősen hozzájárulhatnak az Unión belüli hatékony verseny fenntartásához (a fenti 49. pontban hivatkozott Courage és Crehan ügyben hozott ítélet 27. pontja).

78 Végül a Bizottság azon érvével kapcsolatban, mely szerint az, hogy a tartalomjegyzéket kizárólag abból a célból állították össze, hogy az érintett vállalkozásoknak lehetővé tegyék a védelemhez való joguk gyakorlását, „a dokumentumok [felhasználásának] céljára és a kartellel [kapcsolatos] eljárás velejáró bizalmasságára" tekintettel kizárja e tartalomjegyzék hozzáférhetővé tételét, meg kell állapítani, hogy az a cél, amelynek érdekében a Bizottság valamely dokumentumot összeállít, olyan körülménynek minősül, amely az e dokumentumhoz való, az 1049/2001 rendelet szerinti hozzáféréssel kapcsolatos határozat meghozatala során önmagában nem vehető figyelembe. E rendelet 4. cikke ugyanis, amely azon korlátozott számú esetek felsorolását tartalmazza, amikor a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása indokolt, csak a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételének következményeivel összefüggő körülményeket fogalmaz meg, és semmilyen módon nem utal e dokumentumok céljára. Az ilyen

megfontolás tehát idegen a dokumentumokhoz való hozzáférésnek az 1049/2001 rendeletben kidolgozott rendszerétől, legalábbis ami maga a Bizottság által összeállított dokumentumokat illeti.

79 Az eddigiekből következik, hogy a Bizottság nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon, hogy a tartalomjegyzék hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen hátrányosan befolyásolná a vizsgálati tevékenységek céljának védelmét. A megtámadott határozat tehát e tekintetben téves jogalkalmazáson alapul.

80 Következésképpen a felperes által felhozott negyedik jogalapnak helyt kell adni.

81 Mivel az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében szabályozott, a Bizottság által hivatkozott egyik kivétel sem támaszthatja alá, hogy a Bizottság elutasította a tartalomjegyzékhez való hozzáférés iránti kérelmet, a keresetnek helyt kell adni és a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni.

**A költségekről**

82 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

83 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának első és harmadik bekezdésében foglalt rendelkezésekkel összhangban a Svéd Királyság és az Evonik Degussa maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

**1) A Törvényszék a COMP/F/38.620 – „hidrogén-peroxid és perborát”-ügyre vonatkozó eljárás ügyiratának tartalomjegyzékéhez való teljes körű hozzáférést megtagadó, 2008. augusztus 8-i SG.E3/MM/psi D (2008) 6658. számú bizottsági határozatot megsemmisíti.**

**2) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit, valamint a CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide) részéről felmerült költségeket.**

**3) A Svéd Királyság és az Evonik Degussa GmbH maga viseli saját költségeit.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. december 15-i nyilvános ülésen.

Aláírások